

penitentibus & confessis, ac Sacra Communi-
one relectis, qui aliquam ex Ecclesiis Cle-
ricorum Regularium Congregationis Sancti
Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum,
tam eatenus erectis quam imposterum quan-
documque erigendis, & ubicumque locorum
existentibus, in Conversionis & Commemora-
tionis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis
diebus a primis vesperis usque ad occasum
solis dierum hujusmodi annis singulis devote
visitaverint, & ibi pro Christianorum Princi-
pum concordia, hæresum extirpatione, ac
S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum
preces effudissent, Plenariam omnium pec-
catorum suorum Indulgentiam & remissionem
perpetuis futuris temporibus misericorditer
in Domino concessit.

Ab Innocen-
tio XII. ad
Moniales quo-
que extensa.

§.2. Ac subinde rec. mem. Innocentius
PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplica-
tionibus tunc existentis Procuratoris Genera-
lis dicte Congregationis, sibi super hoc humiliter
porrectis, inclinatus, plenariam omnium
peccatorum Indulgentiam & remissionem a
memorato Innocentio XI. Prædecessore con-
cessam, ut præfertur, ad omnes & singulas
Ecclesias Monialium ejusdem Congregatio-
nis similiter tam erectas quam imposterum
erigendas, & ubicumque locorum existentes,
in perpetuum extendit & ampliavit, & alias
prout in ipsorum Innocentii XI. die 11. De-
cembri 1677. & Innocentii XII. Prædecesso-
ris literis desuper in simili forma Brevis
die 14. pariter Decembri 1697. respectivè
expeditis, quarum tenores præsentibus pro
plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad
verbum insertis, haberi volumus, uberius con-
tinetur.

A S. In-
dulgentiarum
Congreg. de-
cretum antea,
sub hac ex-
tensione hoc-
ce Monaste-
rium non
comprehendi.

§.3. Cum autem, sicut accepimus post-
quam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli
Monasterii Monialium Angelicarum nuncu-
patarum Congregationis ipsius Sancti Pauli
Civitatis Mediolanensis. vigore enarratarum
Innocentii XII. Prædecessoris literarum ple-
naria Indulgentia, & peccatorum remissione,
sic per eam extensa, spatium plurimum annorum
pacifice potita & gavisâ fuerat, novissime
motum fuisset dubium ab aliquot ex dictis
Monialibus: Num ejusmodi extensio Eccle-
siam præfati eorum Monasterii comprehen-
deret; quod postmodum propositum in Con-
gregatione tunc existentium S. R. E. Cardi-
nalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præ-
positorum, per unius dumtaxat voti sive sus-
fragii præponderantiam negative resolutum.
fuit eadem subsecuta approbatione piæ mem.
Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri,
qui causam amplius non proponi mandavit;
cumque negativa resolutione, aliisque præ-
missis non obstantibus, adhuc locus esse du-
bium prædictum ulterius discutendi, seu ad
novam trutinam revocandi: ex hac vero lite
seu controversia, non modica animorum dissi-
dia ac perturbationes in Monasterium præ-
dictum invecta fuerint, quæ non modo de
præsentibus adhuc ibidem vigent, sed si eandem
litem seu controversiam diutius agitari ac
perdurare contingeret, progressu temporis
facile augeri & ingravescere possent.

§.4. Hinc est, quod Nos pro pastorali no-

stra, qua animarum salutis & tranquillitati
prospicere tenemur, sollicitudine; necnon
sincero, quo eadem Moniales Angelicas pro-
sequimur paternæ charitatis affectu, quam-
cumque ab eis occasione disensionum, quæ
Divino Cultui summopere perniciose forent,
ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis,
ad quam per emissorum ab eis votorum semi-
tam contendere debent, assequendam, impe-
dimento essent, prorsus submovere volentes:
præviaque matura deliberatione nostra, litem
ac controversiam prædictam, cujus statum &
merita, aliaque etiam necessario exprimen-
da, præsentibus quoque pro plene & sufficien-
ter expressis ac specificatis haberi volumus,
a prædicta Congregatione Cardinalium, &
aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos
harum serie avocantes, ac penitus & omnino
extinguentes, Indulgentiam & peccatorum
remissionem in diebus festis Conversionis &
Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad
Ecclesias Monialium dicte Congregationis,
ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut
præmittitur, extensam, ac desuper expeditas
ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica
tenore præsentium approbamus & confirma-
mus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis
robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, In-
dulgentiam & peccatorum remissionem, ac
Innocentii XII. Prædecessoris literas præfa-
tas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Ci-
vitatatis Mediolanensis, Monialium, Angeli-
carum nuncupatarum, Congregationis ejusdem
Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, quam
ad alias omnes & singulas Ecclesias hæcenus
erectas & deinceps erigendas, & ubicumque
existentes, Monialium Angelicarum hujus-
modi, quæ de præsentibus vivunt, ac deinceps
vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac
servant ac servabunt Constitutiones particu-
lares jussu Sancti Caroli Borromæi compila-
tas, ex seu super Constitutionibus dictorum
Clericorum Regularium pro Congregatione
Monialium Angelicarum Sancti Pauli sub
hoc expresso titulo seu denominatione ab eo-
dem S. Carolo approbatas, ac successive a bon.
mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfate
Cardinali Borromæo nuncupato; hujus Sanctæ
Sedis auctoritate confirmatas; ita ut omnes
& singuli utriusque sexus Christiani fideles, qui
vere similiter penitentes & confessi, ac Sacra
Communione relecti, aliquam ex Ecclesiis
Monialium Angelicarum præfatarum eidem
diebus festis Conversionis & Commemora-
tionis Sancti Pauli Apostoli a primis Vesperis
usque ad occasum solis annis singulis devote
visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint,
eamdem plenariam Indulgentiam & remissio-
nem consequantur, auctoritate & tenore præ-
fatis perpetuo pariter extendimus & ampli-
mus; seu eidem fidelibus, diebus supra expres-
sis, præmissa in dictis Ecclesiis Monialium
Angelicarum peragentibus, plenariam om-
nium peccatorum suorum Indulgentiam &
remissionem in perpetuum itidem de novo
concedimus.

Et itaque
SS. D.N. be-
nigne indul-
getur cum
omnimodis
extensione
&c.

§.5. Decernentes ipsas præsentibus literas
semper firmas, validas, & efficaces existere
& fore, suosque plenarios & integros effectus
forti-

Literarum
haturus robor.

fortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat &
pro tempore quocumque spectabit, in om-
nibus & per omnia plenissime suffragari; sic-
que in præmissis per quoscumque Judices ordi-
narios & delegatos, etiam Causarum Palatii
Apostolici Auditores, judicari & definiri de-
bere; ac irritum & inane, si secus super his a
quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-
ranter contigerit attentari.

Obstantium
derogatio.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Con-
stitutionibus & Ordinationibus Apostolicis,
cæterisque contrariis quibuscumque. Volu-
mus autem, ut earundem præsentium lite-
rarum transumptis seu exemplis, etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici subscri-
ptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Digni-
tate constitutæ munitis, eadem prorsus fides
ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus ad-
hiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam
Majoris sub annulo Piscatoris die 22. De-
cembri 1730. Pontificatus Nostri Anno
Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Dat. die 1.
Januar. 1731.
Pontif. An. I.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici
Metropolitane Ecclesiæ Florentinæ in No-
tarios Sedis Apostolicæ creantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium; quod Divinæ Sapientie
altitudo humilitati Nostre, nullo licet
meritorum Nostrorum suffragio, committere
dignata est, salubriter exequi, adspirante
superi favoris aura, jugiter fatigantes, ea,
quæ ex Romanorum Pontificum prædecessorum
Nostrorum, & hujus Sanctæ Sedis
benignitate ad insignium Metropolitanarum
Ecclesiarum dignitatem tuendam, personarumque
in eis Altissimo assidue famulantium
honorem augendum processerunt, confirma-
tionis Nostre patrocinio, cum id a Nobis peti-
tur, libenter constabilius, prout tempo-
rum & locorum ratio postulat, rectoque or-
dini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Leo X. Flo-
rentinæ Ec-
clesiæ Cano-
nicos, No-
tarios Sedis
Apostolicæ
creavit singula
exteriorum
Notariorum
privilegiis
largiendo.

§.1. Dudum siquidem se. re. Leo Papa X.
prædecessor Noster Metropolitanæ Ecclesiæ
Florentinæ, in qua per multos annos, cum in
minoribus constitutus esset, Canonicatum &
Præbendam obtinuerat, illiusque Capituli &
Canonicorum decori ac splendori providere
volens, statuit, quod perpetuis futuris tempo-
ribus Archidiaconus, & alii in dicte Ecclesia
Dignitates habentes, ac Canonici pro tempo-
re existentes, sui & Apostolicæ Sedis Notarii
forent & esse censerentur, ac Rocchetto,
Cappa, & Habitu, per ejusdem Sedis Notarios
de numero participan. gestari solito, ubi, &
quoties eis placuisset, uti possent: Habitumque

Rocchetto & Cappam hujusmodi in Choro
Ecclesiæ præfate, quando divinis Officiis, ac
Processionibus & Funeribus interessent, &
aliis quibuscumque actibus, in quibus cum Cottis
& Almutis interesse eatenus consueverant,
cum illis similiter placeret, deferre & gestare
valerent: ac insuper indulget, Dignitates, Can-
onicatus, & Præbendas pro tempore inibi
obtinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus
& singulis honoribus, libertatibus, immuni-
tatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, &
indultis, quibus ceteri sui, dicte Sedis No-
tarii, etiam de numero participan. hujusmo-
di gaudebant, & gaudere poterant quomodo-
libet in futurum, sine tamen eorumdem No-
tariarum de numero participan. præjudicio,
itidem gaudere: ipsis vero Archidiacono &
Capitulo Ecclesiæ prædicte dumtaxat, ut
Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices
Ordinarios creare, & quoscumque natalium
defectum patientes legitime, respectivè
possent & valerent: necnon Sacerdotibus, in
dicte Ecclesia pariter pro tempore residenti-
bus, Missas per horam ante diluculum & us-
que ad mediam horam post meridiem, quo-
ties eis id pro auditorum consolatione expe-
dire videretur, in præfata Ecclesia tantum
celebrandi, licentiam concessit: & alias, prout
uberius continetur in ejusdem Leonis præ-
decessoris literis desuper in simili forma Bre-
vis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

Concessit
quoque ut in
Ecclesia hu-
jusmodi Mis-
sæ celebra-
ri possint per
horam ante
diluculum, &
usque ad me-
diam horam
post meri-
diem.

Tenor Pri-
vilegii Leo-
nis X.

§.2. Dilectis filiis Archidiacono & Ca-
pitulo Ecclesiæ Florentinæ. LEO PAPA X.
Dilecti filii, salutem & Apostolicam Benedic-
tionem. In supremo militantis Ecclesiæ Solio
Divina dispositione locati, ad Ecclesiarum
omnium potissime Metropolitanarum in-
signium statum, salubriter & prospere dirigen-
dum paterno & sollicito studio intendentes,
prout ex debito pastoralis officii obligamur,
illarum profectibus libenter intendimus, &
his, quæ pro incremento Divini cultus in illis
profutura cognoscimus, ut in eis majestas Al-
tissimi jugiter collaudetur, quantum cum
Deo possumus favorem benignum impartimur.
Sane cum ad Ecclesiam vestram Florentinam,
quæ iam mille annis effluxis sub
invocatione Sanctæ Reparatae fundata, & Ca-
thedralis a centum & quinquaginta annis ci-
tra in Metropolitanam sub invocatione Bea-
tæ Mariæ de Flore creta, illiusque Fabrica
opere murorum magno ac sumptuoso in-
choata, & per se. re. Eugenium Papam IV.
prædecessorem Nostrum propriis manibus
consecrata fuit, & in qua quinque Dignitates,
& triginta septem Canonicatus, totidemque
Præbendæ, quorum major pars de jure patro-
natus laicorum, videlicet dilectorum Consul-
um Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, &
aliorum Civium dicte Civitatis existunt per
nobiliores & locupletiores dicte Civitatis
Cives obtineri soliti, ac quinquaginta & ul-
tra perpetuè Cappellanæ, seu simplicia Be-
neficia instituta esse noscuntur, & in qua Nos
quoque per multos annos, dum in minoribus
essemus, Canonici fuimus, antequam elu-
cescat dies usque ad Vesperas confluat Chri-
stifidelium multitudo ad ibi Missas & alia
Divina Officia audiendum, in numero copio-
so,

fo; & si Missæ inibi per horam ante diem usque ad Vesperas celebrari possent, eorumdem fidelium devotio & concursus cum spiritali consolatione augetur, ac pro salute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copiosius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; et si præterea stateretur, quod de cætero, filii Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obtinentes, & Canonici ejusdem pro tempore existentes, Apostolica Sedis Notarii essetis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participantium, gestari solitum, in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis præsentibus estis & Funeralibus & Processionibus, aliisque publicis actibus, in quibus hæcenus Cottis linteis & Almutiis consuevistis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Ecclesia suorum membrorum nobiliori & digniori vestitu amicta, & circumdata varietate, se longe pulchriorem, & magis decoram Gloriosissime Dei Genitrici, cui est specialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea desuper opportune providere, dilecti quoque filii Nostri Julii Sanctæ Mariæ in Domnica Diaconi Cardinalis de Medicis Nostri secundum carnem fratris Patruelis, qui Florentinæ Ecclesiæ ex dispensatione & concessione Apostolica præesse dignoscitur, respectu Nos inducente, Motu proprio, non ad vestram, aut alicujus vestrum, aut aliorum pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, filii Archidiacone, & alii in dicta Ecclesia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore existentes, Nostri & dictæ Sedis Notarii sitis & esse censeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujusmodi, ubi, & quoties vobis placuerit, uti libere possitis; illumque & Rocchetto & Cappa hujusmodi in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis, & Processionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse hæcenus consuevistis, cum vobis placuerit, deferre & gestare valeatis; necnon vobis & cuilibet vestrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri Nostri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero existentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem de numero participantium existentium Notariorum hujusmodi præiudicio, vti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & sufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujusmodi officii fideliter exercendis juxta formam præsentibus annotatam solito juramento, creare, & de officiis ipsis per pennam & calamare,

investire: & naturales spurios, maneres incestuosos, bastardos, & ex quocumque illicito & damnato coitu procreatos, pro tempore præsentibus & absentibus, vivis sive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primæ naturæ jura restituere & reintegrare; & cum eis, solvendo ab ipsis omnem genituræ maculam, quod in quibuscumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex testamento quam ab intestato, absque tamen ab intestato succedere debentium præiudicio, succedere: & ad quavis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum signis & armis absque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari possint, dispensare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmissa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Ecclesia pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro Auditorum consolatione expedire videbitur, in præfata Ecclesia dumtaxat celebrandi, eisdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obstant. de certo Apostolicæ Sedis Notariorum numero, cui etiam ad illum deventum non sit, per hoc aliis non intendimus derogare, & aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, & dictæ Ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæteri que contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præstabunt, hæc est: Ego N. ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apostolis Petro & Paulo, & S.R.E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. suisque Successoribus canonicè intransibus, & non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: consilium, quod mihi per se vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter, nemini pandam; Si vero ad mei notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum illud pro posse impendiam; & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad notitiam præfati Domini Nostri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate vel Terra, de qua oriundus sum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum: contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, nisi de consensu partium, quod substantiam contractus immutet. Si vero ad consociendum aliquid instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuum, quod immutet facti substantiam: de aliquo contractu, in quo sciam intervenire vim vel fraudem, instrumentum non consociam: Contractus in Protocollo redigam, & post-

A S. D. N. confirmatur.

Firmitas præsentium litterarum cum derogatione quorumcumque contrariorum.

& postquam in Protocollo redigero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus super eo conficere publicum instrumentum, salvo meo justo & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1516. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

§.3. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Florentinæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa Apostolici muniminis Nostri præsidio roborari plurimum desiderant, Nos, qui memoratam Ecclesiam Florentinam antiquitatis laude multiplicibusque, aliis nominibus conspicuam, illiusque Capitulum & Canonicos sincero & præcipuo semper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas forecensentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, præinsertis Leonis Prædecessoris literas, ac in eis contenta (citra tamen exemptionem a Jurisdictione Ordinarii, facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi. & absque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Nostri Apostolicis, vel quarumvis literarum Apostolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore prætereundere possint) auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illique perpetuæ & invariabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus.

§.4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective invariabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictaque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis Leonis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæteri que contrariis quibuscumque.

§.5. Cæterum non intendimus per præsentibus supradictas, Juspatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum hujusmodi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ per dictam Ecclesiam Florentinam Canonicos, & inibi Dignitates hujusmodi obtinentes pro tempore possideri, seu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reservationem sive affectionem Nostri, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum, ac Sedi præfatae collationi & dispositioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam, Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1516. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur concessio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentiosa libere & licite conficere possit: quod officium in Urbe rehitur.

Dat. die 4. Januat. 1515. Pontif.

Leo PP. X. ut ex subiecta Constitutione Sanctissimi Domini Nostri, aliisque ejusdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. constat, Consuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe causas cognoscendi, Notariumque sibi, ac Cancellarium eligendi tribuit: Innocentius vero XII. Constit. Ad Radicitus dat. ann. 1692. 31. Augusti particularia omnia Tribunitia suppressit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consul, aliique Nationis Florentinæ in Alma Urbe nostra degentes, quod sel. rec. Leo Papa X. Prædecessor Noster per quasdam suas die 12. Junii 1515. Pontificatus sui anno Tertio expeditas literas, inter alia privilegia dictæ Nationis Florentinæ de Urbe per eum concessa, facultatem tribuit illius Consuli, pro tempore existenti, jus dicendi in causis vertentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujusmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui esse deberet publicus Notarius Matriculatus, sive descriptus in Archivio Romanæ Curie, facta eidem Notario potestate, nedum conficiendi acta contractus & stipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cætera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejusmodi officium spectabant, & alias, prout in supradictis Leonis Prædecessoris literis uberius continetur.

Privilegium a Leone X. concessum Consuli Nationis Florentinæ.

Quo data Cancellario hujus Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ cæteri Urbis Notarii consueverunt.

§.2. Et exinde usque ad annum 1692., quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor etiam Noster, dicti Consulis Florentini,

Hæc veto concessio ab Innocentio XII. suppressa in tibi,

suppressione
Tribunalium
particulari

Ante hujus-
modi suppres-
sionem per
hunc Notari-
um omnia
judicialia acta
pro curiam
que generis
personis hie-
bant.

Per Innocen-
tium PP. dictam
Constitutionem
non laesum hujus
Notarii officii
curiam.

A Don. XIII.
statutum su-
per validitate
hujusmodi
actuum exam-
inam. nomina-
risque com-
missionum Judi-
cium.

ini, aliaque particularia Urbis prefata Tribu-
nalia suppressit, illorumque jurisdictionem
abolevit; Notarius & Cancellarius prefatus
itidem pro tempore existens non modo om-
nia acta & contractus inter dictos Mercato-
res Nationales perficere, sed qua Urbis No-
tarius testamenta, donationes, alioque con-
tractus pro quibuscumque personis cuiusvis
Nationis existen. stipulari consuevit; ac pro-
pterea comparebat eorum omnibus Judicibus
ordinariis aliorum Tribunalium dictae Urbis
pro interpositione decretorum in contracti-
bus minorum & mulierum: per ejus acta cita-
bantur coram Judicibus prefatis interesse ha-
bentes in eisdem contractibus; adibantur ha-
reditates cum Edictis Citatoriis; deputaban-
tur Tutores; reproducebantur interpellatio-
nes & disdictae, ut vocant: fiebant descriptio-
nes & inventaria cum similibus interpella-
tionibus; & alii actus judiciales, sicuti ex longa
serie ejusmodi actuum statim a dicto anno
1515. incipientium, qui in officio ipsius con-
sultatus asservantur, constare dicitur.

§.3. Licetque post suppressionem particu-
larium Tribunalium ab Innocentio Prae-
decessore factam, ut praemittitur, jurisdic-
tio ejusdem Consulatus sublata fuerit; Salvum ta-
men ac praeservatum remansit illius, nonnul-
lorumque aliorum similium Notariorum of-
ficium, donec aliter provideretur; quin tamen
ulla haecenus desuper capta sit provisio seu
resolutio, itaut praedictus Notarius & Can-
cellarius, quoties postmodum eum agere con-
tingit, ministerio alicujus Judicis ad acta Ju-
dicialia exequenda ratione testamentorum
aut contractuum pro personis tam praefatae
Florentinae quam alterius cuiuslibet Natio-
nis, sive occasione mandatorum de immit-
tendo in possessionem, delendo vincula, trans-
ferendo & resignando loca montium, & officia
vacabilia consignando & describendo, aut
propter inhibitiones dotales, decreta absolu-
toria, monitoria, citationes pro interpositio-
ne decretorum hujusmodi, edicta ad adeun-
das hereditates, disdictas, deputationes Cu-
ratorum ad lites, & id genus alia, illa aucto-
ritate diversorum Judicum, ac ut plurimum
Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris
Gubernatoris Urbis praefatae, ac primi & se-
cundi Collateralium Curiae Capitolinae, per-
fici & expediri curavit; quae omnia comperta
fuerunt dilecto filio nostro Vincentio S. R. E.
Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui
tanquam Visitator officiorum Notariorum
seu Tabellionum Urbis praedictae a patre mem.
Benedicto XIII. Praedecessore quoque nostro
constitutus, illud Consulatuum Florentini perin-
de ac alia perlustravit.

§.4. Unde idem Benedictus Praedecessor
animum advertens ad praemissa, & ad sup-
pressionem Tribunalium particularium, nec-
non praeservationem officii Notarii Consulatus
hujusmodi, ac desuper capiendam, nec ea-
tenus captae provisionis; quodque Notarius
dicti Consulatus pergebat non solum Testa-
menta, ac publica Instrumenta rogare, sed
acta quoque Judicialia conficere coram ali-
quo ex sibi beneficiis Judicibus, ejusdem Ur-
bis per diversa illius Tribunalia vagando,

quemadmodum ipsi Vincentio Cardinali in
Visitatione hujusmodi officii innotuerat: si-
mulque considerans hanc Judicum variatio-
nem arbitrio ipsius Notarii, seu partium, mi-
nime convenire, in sua successively anno 1528.
super reformatione Tribunalium Urbis praefatae
edita Constitutione omnino opportunum
judicavit, ut cognosceretur, an ista facultas
conficiendi acta Judicialia persisteret seu re-
manere deberet exercenda per dictum Nota-
rium, & in quibus causis, & inter quas perso-
nas; & quatenus id ei competere, coram quo
peculiari Judice id permitti valeret; & de-
mum quonam modo consuli posset rationibus
ejusdem Notarii; deputavitque Congregatio-
nem particularem, quae constabat tunc extan-
tibus Auditore suo Decano, Auditore Rotae
Romanae, Vicegerente Vicarii Urbis, Primo
Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris
generalis Curiae Caesarum Camerae Aposto-
licae, Auditore Signaturae Justitiae, Commis-
sario generali ejusdem Camerae, necnon primo
Collaterali praefatae Curiae Capitolinae; qui
auditis Notariis Tribunalium Urbis, praedi-
cta omnia praefatae discuterent, ac recognos-
cerent, quidque super praemissis in futurum
servandum foret, eidem Benedicto Prae-
decessori cum eorum voto referrent, ut ipse,
quod hac in re expediens esset, decernere va-
leret, idque infra sex menses a die promulga-
tionis dictae Constitutionis fieri voluit, quo
termino elapso idem Notarius omnino absti-
neret a conficiendis actibus Judicialibus
coram quocumque Judice sub poena centum scu-
torum monetarum, & nullitatis actuum hujus-
modi, & alias, prout in enarrata Constitutione
plenius etiam continetur.

§.5. Porro expirato termino sex mensium
sic assignatorum intra quem dicta Congre-
gatio particularis haberi nequiverat, Consul
aliquae praefatae Nationis Florentinae, ne praedi-
ctus Notarius suspensus remaneret a conse-
cutione actuum Judicialium petierunt a memo-
rato Benedicto Praedecessore prorogationem
ejusdem termini ad tempus ei benevolumem,
remissaque per eum Instantia hujusmodi
Auditori suo praedicto, is plures prorogatio-
nes concessit, citatis Seniore Caesarum
Camerae Apostolicae ac Capitolinae Curiarum
praefatarum Notariis; sicque continuatum,
fuit usque ad nostram assumptionem ad Apo-
stolatus officium, postquam ab Auditore no-
stro novam prorogationem quinque aliorum
mensium obtinuerunt.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio
subjungebat, difficile admodum sit cogere
Congregationem particularem praedictam,
tot viris, ratione munerum sibi incumbentium
multiplicibus negotiis continuo occupatis,
atque distractis, compositis; per Notarios ve-
ro Tribunalium Urbis praefatae jure contro-
verti, ac in dubium revocari nequeat facultas
Notarii dicti Consulatus perficiendi qualibet
acta judicialia indiscriminatim in quavis cau-
sa, & pro quibuscumque personis, utpote quia
lex ipsius Leonis Praedecessoris hanc facultatem
illi diserte tribuit, eique suffragetur
observantia ex anno 1515. initium desumens,
nec usquam interrupta quandoquidem per dua
seculum

Quo non
completo da-
ta ad tempus
facultate
omnia simi-
lia acta conficiendi.

Reintegratio
& confirmatio
hujusmodi
Notariatus
per SS. D. N.
eius omni-
bus facultati-
bus & eadem
deputatio Judi-
cium, quo coram
omnia judi-
cialia acta
confici de-
beant.

Presentium
Literarum
firmitas.

secula & ultra non uti Cancellarius Con-
sultatus Florentini praefati, sed qua publicus Ur-
bis Notarius acta hujusmodi judicialia gessit
independenter a jurisdictione ipsius Consulatus,
& uti talis plurimum annorum spatio diversis
S. R. E. praefatae Cardinalibus, ac praesertim,
Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis,
in causis & negotiis eorum Monasteriorum,
aut Ecclesiarum, ac praecipue Ostien-
& Veliternensium, ac Nobis ipsis, dum Cardina-
tus honore fungebamur, quando Ecclesiae Tu-
sculanae praesumus, in rebus eadem Eccle-
siam spectantibus interservii: Cumque non mi-
nus certa sit reservatio providendi officio di-
cti Notarii in suppressione Tribunalium parti-
cularium, sicut praemittitur, facta, exponen-
tes praedicti tametsi praefata Congregatio parti-
cularis deputata reperitur, eidem Notario
assignari plurimum desiderent aliquem
ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram
quo omnia acta judicialia & contentiosa con-
ficere valeat: quandoquidem inde ipsi Nota-
rio providebitur juxta reservationem hujus-
modi, tolleturque libertas vagandi & conveni-
endi Judices ad sui libitum; sicque dirimen-
tur ac constabuntur, quae in dicta Congre-
gatione particulari discutienda erant; Nos
eorundem exponentium votis hac in re, quan-
tum cum Domino possumus benigne, annue-
re: necnon indemnitate ac recte administra-
tioni officii Notarii hujusmodi prospicere vo-
lentes, ipsorumque exponentium singulares
personas a quibusvis excommunicationis, sus-
pensionis, & interdictionis, aliusque ecclesiasticis
sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab
homine quavis occasione vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodatae existunt, ad
effectum praesentium dumtaxat consequen-
tiam serie absolven. & absolutas fore cen-
sentes, ac praefatorum Leonis, Innocentii, ac
Benedicti Praedecessorum literarum, Consti-
tutionum, & dispositionum tenores, & alia
quaecumque etiam specificam & individuum
mentionem & expressionem requirentia, praesentibus
pro plene & sufficienter expressis &
specificatis habentes: Supplicationibus eorundem
exponentium nomine Nobis super
hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio
moderno ac pro tempore existenti Notario
& Cancellario dicti Consulatus Florentini,
ut ipse (salva ac firma remanente sup-
pressione & abolitione Tribunalium ejusdem
Consulatus ac jurisdictionis illius Consulatus)
omnia & quaecumque acta judicialia sive con-
tentiosa deinceps quoque perpetuis futuris
temporibus conficere libere licite & valide
possit, auctoritate Apostolica tenore praesentium
concedimus & indulgemus; atque Almae
Urbis praefatae Gubernatorem, seu ejus
in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter &
pro tempore existentem, coram quo ejusmo-
di acta judicialia sive contentiosa facere &
exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore
praefatis constituimus & deputamus.

§.7. Decernentes ipsas praesentes literas
etiam ex eo, quod supra dicti Notarii & alii
quicumque in praemissis jus seu interesse ha-
bentes vel habere quomodolibet praetenden-
tes, illis non consenserint, nec ad ea vocati,

citati, & auditi fuerint, de subreptionis vel
obreptionis vitio, aut intentionis nostrae vel
alio quovis defectu notari, argui vel impu-
gnari nullatenus posse; sed semper firmas
validas & efficaces existere & fore, suoque
plenarios & integros effectus sortiri & obti-
nere; ac dicto Notario & Cancellario aliis-
que, ad quos spectat & quodcumque specta-
bit, in omnibus & per omnia plenissime ius-
fragari, & ab eis respective inviolabiliter obser-
vari, sicque & non aliter per quoscumque Ju-
dices ordinarios & delegatos, etiam Causarum
Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem
S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos,
sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter ju-
dicandi & interpretandi facultate & auctori-
tate, judicari & diffiniri debere; ac irritum &
inane, si secus super his a quaquam quavis au-
ctoritate scienter vel ignoranter contigerit
attentari.

§.8. Non obstantibus omnibus & singulis
praemissis: necnon, quatenus opus sit, nostra &
Cancellariae Apostolicae Regula de jure quaesito
non tollendo: necnon recolenda mem.
Pii Papa IV. similiter Praedecessoris Nostri
de gratis quaecumque interesse Camerae
Apostolicae concernen. in dicta Camera intra
certum inibi praescriptum tempus praesentandis
& registrandis, itaut praesentes in ea praesentari
& registrarum nullo unquam tempore,
necesse sit: aliisque Constitutionibus & Or-
dinationibus Apostolicis, ac Urbis & Tribu-
nalia praefatorum, & quibusvis aliis etiam
juramento confirmatione Apostolica vel qua-
vis firmitate alia roboratis statutis: eorum-
que reformationibus, & novis additionibus,
stylis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis, & literis Apostolicis in con-
trarium praemissorum quomodolibet concessis,
confirmatis, & innovatis. Quibus omni-
bus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti
derogatione de illis, eorumque totis tenori-
bus, specialis specifica expressa & individua,
ac de verbo ad verbum, non autem per clau-
sulas generales, idem importantes, memorum seu
quavis alia expressio habenda, aut aliqua
alia exquisita forma ad hoc servanda foret, il-
lorum omnium & singulorum tenores, ac si
de verbo ad verbum nihil penitus omissio, &
forma in illis tradita observata exprimerentur
& infererentur, praesentibus pro plene &
sufficienter expressis & insertis habentes, illis
alias in suo robore permanentibus, ad praemisso-
rum effectum hac vice dumtaxat specialiter &
expresse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Cum contra-
riorum, ob-
stancium &
derogatione.

Datum Romae apud Sanctam Mariam
Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Ja-
nuarii 1731. Pontificatus Nostri Anno
Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. L.

Constitutio, qua praevia confirmatione & innovatione alterius Constitutionis san. me. Pauli PP. IV. anno 1555. editae, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore vacationis ipsius Decanatus in Romana Curia praesens, vel ex causa publica, ac Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione residentiae apud aliam Ecclesiam sibi commissam, a dicta Curia absens fuerit; aliaque insuper statuuntur & ordinantur tam circa ejusmodi Decanatum quam circa sex Episcopatus Suburbicarios, eisdem Cardinalibus assignari solitos pro titulo sui Cardinalatus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Pastorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinae bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, praesidemus, exigit, ut inter gravissimas multiplicesque Apostolicae servitutis curas, quibus assidue premimur, ad ea, quae Sacrum Venerabilem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & universae Ecclesiae Senatum, amplissimum spectant, rite ac recte constituenda atque ordinanda peculiari studio, advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Episcopo Romae commoranti adjudicavit.

§.1. Dudum siquidem sel. rec. Paulus PP. IV. Praeceptor Noster, provide considerans, eisdem S. R. E. Cardinales in partem Apostolicae sollicitudinis vocari, ut pro tempore existenti Romano Pontifici in ipsius universalis Ecclesiae administratione assistant, isque eorum consilio agenda disponat, ac partem praecipuam Sacri Corporis, & membra ipsius Romani Pontificis existere: simulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum singulari negotiorum hujus Sanctae Sedis notitia ac peritia, quae absque diutina, continuaque in Romana Curia residentia vix haberi potest, praeditum esse oportere: habita super his cum tunc existentibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus in Consistorio suo secreto, matura deliberatione de illorum consilio, & unanimi assensu fancivit, quod Decanatus praedicti Sacri Collegii de caetero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia praesentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire posset, & alias, prout in Constitutione ipsius Pauli Praeceptoris, anno Incarnationis Dominicae 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus sui anno primo edita, uberius continetur.

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad De-

§.2. Cumque postmodum subortum fuisset dubium: An juxta sensum istius Constitutionis Decanatus ejusmodi deferri deberet Episcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipsa quidem Curia absentes, sed apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias residerent, quarum regimen & administrationem una cum aliqua ex sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quae Cardinalibus antiquioribus pro titulo sui Cardinalatus assignari consueverunt, ex concessione Apostolica retinerentur, rec. mem. Clemens PP. XI. Praeceptor etiam noster hujus quaestionis, quam dirimi volebat, discussionem commisit septem ejusdem Curiae Praelatis doctrina prudentia & integritate praestantibus, qui, re universa accuratissime, ut par erat, expensa, unanimiter censuerunt, minime suffragari ipsis Episcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujusmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia absentiam ex causa suae residentiae apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quibus ex Apostolica dispensatione praerant: Quam quidem sententiam idem Clemens Praeceptor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcusse observari mandavit, sed insuper in suo quoque Consistorio Secreto die 3. mensis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Consistorialia referri, atque custodiri iussit.

§.3. Quamquam vero pia mem. Benedictus PP. XIII. Praeceptor pariter noster per quasdam suas sub plumbo anno item Incarnationis Dominicae 1724. septimo Idus Septembris Pontificatus sui anno primo, absentiam a Curia praefata Episcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quas in administrationem obtinent, personaliter resideant, in asecutione ejusdem Decanatus nullatenus obesse: sed Decanatum hujusmodi ipso jure deferri praedictis Episcopis Cardinalibus antiquioribus absentibus, & apud dictas Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias actu residentibus, statuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis praefatis, quarum perinde, ac supradictae Pauli Praeceptoris Constitutionis tenores, praesentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

§.4. Nos tamen ad gravissima, quibus memorata Pauli Praeceptoris sanctio niti dignoscitur, rationum momenta, nostrae dirigentes considerationis intuitum, aliique justis & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, post deliberationem, quam super praemissis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. praedictae Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura Constitutione illam Pauli Praeceptoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotiescumque Decanatus praedictus quomodolibet vacaverit, ipso jure in eundem Decanatum succedat Episcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia praesens sit, vel qui ex causa publica, & Romani Pontificis destinatione dumtaxat

canatum obtinendum minime suffragari, residentiam in Episcopis Cardinalibus vel Archiepiscopis praesentibus non suburbicariis.

Contra. declarationi huic Bened. XIII. Constitutio.

Quibus de causis motus sit SS. D. Noster Pauli IV. Constit. confirmate?

Declar. Decanatus hujusmodi ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori tempore vacationis in-

Curia praesenti, vel ex publica causa, & Rom. Pontificis destinatione dumtaxat absentis.

Declaratio, quod antiquitas non sit intelligenda de tempore assumptionis ad Cardinalat. sed de anterioritate in ordine Episcopali.

Quod admitti non debeat optio Ecclesiae Suburbicariae, nisi fiat a Card. praesenti in Curia, vel de dumtaxat de causis absentibus.

In casu evenientis vacationis alicujus ex Suburbicariis Ecclesiis, quo tempore

taxat, non tamen ratione, seu ex causa residentiae in Metropolitana seu Cathedrali Ecclesia, cujus regimen & administrationem ex Indulto Apostolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis absens reperiri.

§.5. Quod vero attinet ad alteram controversiam, alias circa ipsum Decanatum excitatam: Num scilicet in ejus asecutione Cardinalis anterior in ordine Episcopali, sed posterior in Cardinalatu, praefendus esset Cardinali posteriori in ordine Episcopali, sed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Praeceptore in literis suis praefatis desuper editam tenore praesentium approbantem, pro majori illius firmitate ac potiori cautela iterum statuimus, antiquitatem inter Episcopos Cardinales in dicta Curia praesentes non esse metiendam sive ducendam a tempore suae promotionis ad Cardinalatus honorem, sed a tempore eorum ingressus in ordinem Episcopalem, itaut Decanatum ejusdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Episcopali, tametsi posteriorem in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis sex Ecclesiis Suburbicariis praefectus fuerit, praefertur in asecutione Decanatus hujusmodi alteri, qui ante ipsum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuisset.

§.6. Ad hac sancimus, atque declaramus, non nisi a Cardinalibus, qui fuerint in praefata Curia praesentes tempore ipso vacationis alicujus ex dictis sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus assignari solitis, vel ab eadem Curia absentes similiter ex causa publica, & destinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex causa residentiae apud aliam sibi commissam Ecclesiam, ut praefertur, optari possent Cathedralis Ecclesiam Suburbicariam sic vacantem; nec Cardinales ab ipsa Curia absentes, praeterquam in solo casu superius expresso, ad optionem ejusmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio specialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & cassantes, irritaque & inania decernentes qualibet Indulta optandi Ecclesiae Suburbicariae praefatas in absentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque causa, etiam residentiae apud alteram Ecclesiam a Romanis Pontificibus Praeceptoribus nostris haecenus forsitan concessa, quae tamen nondum sunt executioni demandata. Licetque Nobis persuasum sit Successores Nostros, ejusmodi Indulta, quae non modico eidem Suburbicariis Ecclesiis, earumque Dioecibus inferre possent detrimentum, minime esse concessuros, sicuti Nos ipsi ab eorum concessione omnino abstinere intendimus; nihilominus si quae contra hanc nostram dispositionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa subreptitè obtenta censeri debere, nullique propterea, perinde ac si non emanassent, suffragari posse, itidem statuimus.

§.7. Porro si quando evenerit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, vel Cathedrali Ecclesiae praefectos, in dicta Curia ex legitima causa, aut Sedis Apostolicae licentia praesentes tum reperiri, cum fa-

ctus fuerit locus vacationi alicujus ex sex Ecclesiis Suburbicariis hujusmodi, nostrae, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, partes erunt animum sedulo advertere & deliberare, dum absolventur a vinculo, quo prior Ecclesiae tenentur ad effectum optandi & assequendi Ecclesiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, administrationis seu alio nomine, retentionem alterius Ecclesiae, cui antea praerant: ac in primis, utrum ambae sint invicem adeo propinqua, ut Pastorem curam utriusque commode impendere, suumque ministerium recte implere valeant. Caeterum non possumus non summopere eos commendare, qui, ut omnem curam & studium suum in utilitatem Ecclesiae jam sibi commissae conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejusmodi optione abstinent, quemadmodum superioribus temporibus plures Cardinales, memores saluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum esse censendum, cui unam Ecclesiam bene ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit) summa cum laude fecerunt.

§.8. Praeterea considerantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex sex Suburbicariis Ecclesiis, quoties vacaverit, dimissa priore, quae sibi in titulum assignata fuerat: id vero si frequenter fiat, spirituale incommodum afferre posse Gregibus, quorum Pastores ita crebro mutantur, volumus, ut imposterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Episcopatum ascendentes, unam ex praedictis Ecclesiis Suburbicariis obtinerint, deinceps ad aliam, priore dimissa, ac Romano Pontifice approbante, semel tantum transire possint: Salva tamen illis semper atque illa facultate optandi, praevia dimissione prioris, Ecclesiam Ostiensem, quae peculiaribus gaudet praerogativis, ac praesertim illa, quod Cardinalis, qui ei praest, Pontificem Maximum solemniter ritu, Pallio etiam adhibito, consecrare soleat.

§.9. Demum, etsi minime dubitemus, quin Venerabiles Fratres nostri ipsius S. R. E. Cardinales, Episcopi sex Cathedralium Ecclesiarum praefatarum, omnibus incumbentis sibi muneris partibus cumulate haecenus satisfecerint, idemque post hac de eis, necnon aliis, qui eiusmodi Ecclesiis praesententur, Nobis merito polliceamur pro nostra tamen Pastoralis sollicitudine, quae nunquam in hoc nimia esse potest, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipsos, etiam si in dicta Curia, ut Romano assistant Pontifici, commorentur, Ecclesias & Dioeceses suas ad praescriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, visitare per se ipsos, aut si legitime impediti fuerint, per suum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Ecclesiasticum; necnon relationem status eorumdem Ecclesiarum & Dioecesium, quibus praesent, ipsi Pontifici, juxta Constitutionem similis mem. Sixti PP. V. Praeceptoris quoque nostri, quae incipit. Romanus Pontifex etc. exhibere.

quis Cardinalis Episcopus Romae reprensione ex legitima causa, an illam optare possit, nihil statuit.

Statuitur, ut Cardinalibus a Presbyterali ad Episcopalem ordinem ascendentes, semel tantum ab una ad aliam Ecclesiam transire liceat.

S. R. E. Cardinales quatuor Summo assistentes Pontifici, per se, nisi legitime fuerint impediti, harum quoque Ecclesiarum visitationem iniire tenentur, & relationem Pontifici exhibere.